

РЕШЕНИЕ

№ 7254

гр. София, 27.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **9013** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и
следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/,
чрез юрисконсулт Х. срещу решение /без номер/ от 27.07.2012 г., постановено по
наказателно от административен характер дело № 4666/2011 г. на Софийски Районен
Съд – Наказателно отделение, 106 състав, с което е отменено Наказателно
постановление /НП/ № 0312/21.12.2010 г., издадено от Председателя на КРС.

С оспореното пред СРС НП на [фирма] е наложено административно наказание
„имуществена санкция” в размер на 10 000 лева, на основание чл. 325, ал. 1, във
връзка с чл. 336 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/, във връзка с чл. 2.7.1 от
Разрешението, във връзка с чл. 28 от Функционалните спецификации.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е незаконосъобразно и неправилно.
Според касатора СРС не е обсъдил в пълнота събраните доказателства и не се е
съобразил със съдебната практиката по подобни казуси, включително и тази на АССГ.
Инвокирани са доводи, че в оспорения съдебен акт едностранчиво е приета тезата
само на едната от страните. Според касатора направеният от СРС извод, че
неизпълнението на законовото задължение не следва да бъде подведено под
санкционната норма на чл. 325, ал. 1 от ЗЕС, във връзка с т. 2.7.1 от Разрешението, е
неправилен. В тази насока са изложени изключително подробни доводи. Посочено е,

че задълженията на доставчикът на мобилната услуга произтичат именно от разрешението, което е свързано с функционалните спецификации. Във връзка с разпоредбите на правото на ЕС е въведена процедурата по преносимост на номерата на абонатите от един оператор към друг, поради което мобилните оператори са били длъжни да въведат такива практики за осъществяването на услугата, които да не създават излишни затруднения за абонатите.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява. Ответникът по касационната жалба, чрез не се представлява. От пълномощника му юрисконсулт Ш. са постъпили подробни писмени бележки.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. От фактическа страна е прието, че [фирма] е доставчик на обществени мобилни телефонни услуги съгласно издаденото му разрешение № 01395/08.04.2009 г. от КРС, по силата, на което дружеството е задължено да осигурява възможност на своите абонати да запазват национално значим номер при промяна на доставчика на телефонната услуга /т. 2.7.1/ и негеографски номер при промяна на доставчика, предоставящ съответната услуга. На 24.03.2010 г. в [населено място] пълномощник на „Ц. за спешна медицинска помощ – Софийска област” е заявил в Ц. за обслужване на клиенти на [фирма], находящ се на „Ц. шосе” желание да подаде заявление за пренасяне на мобилен телефонен номер. Служител на магазина отказал да приеме заявлението по съображения, че такива се приемат само от съответния търговски представител, отговарящ за обслужването на корпоративни клиенти. Отказът да се приеме заявлението бил удостоверен чрез съставянето на протокол, който бил заверен от нотариус. Абонатът подал жалба в КРС. След извършването на проверката, длъжностни лица при регулатора приели, че се касае за нарушение на условието по т. 2.7.1 от издаденото разрешение № 01395/08.04.2009 г., във връзка чл. 28 от Функционалните спецификации от страна на мобилния оператор.

За констатираното нарушение е съставен АУАН № С-147/22.06.2010 г. връчен на упълномощено от дружеството лице. В законоустановения тридневен срок са представени възражения.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил неправилно закона, поради което е отменил оспореното НП в цялост.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен чрез изпращане на съобщение, получено от технически сътрудник на 15.08.2012 г. Жалбата е подадена чрез СРС на 29.08.2012 г. /вх. № 37328/, т.е. в

рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства. В решението са обсъдени изключително задълбочено събраните писмени доказателства. Установените фактически обстоятелства са подведени под правилните правни норми. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Според чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, дерогираща общото правило на ал. 1 за действието на нормативния акт към момента на извършване на нарушението, ако до влизане в сила на НП последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. По-благоприятен закон е този, който предвижда по-леки административно-наказателни последици, респ. по-благоприятен режим. Прилагането му се свързва с хипотезите, при които или се изключва наказуемостта на даден вид деяния, третиран дотогава като административни нарушения, или се предвижда по-леко по размер и вид наказание за деяния, които представляват нарушения и по стария закон. Проверката по чл. 3, ал. 2 от ЗАНН обуславя преценката за материалната законосъобразност на НП и е дължима служебно от съда, включително и в касационното производство (по аргумент от чл. 218, ал. 2 от НПК).

Преди издаването на НП са изменени Функционалните спецификации (ДВ, бр. 26/2010 г., в сила от 06.04.2010 г.), като е установена нова процедура за преносимост на номера. Промяната на функционалните спецификации засяга разпоредбата на чл. 28, която не съдържа задължение за даряващия доставчик да приема подадени заявления за пренасяне на номера, за неизпълнението, на което е санкционирано дружеството. В новата си редакция разпоредбата е по-благоприятна за нарушителя. При отсъствието на задължение по смисъла на чл. 83, ал. 1 от ЗАНН по хипотеза не могат да се породят и неблагоприятни последици от неизпълнението му. Визираното в НП нарушение остава извън приложното поле на бланкетния административно-наказателния състав по чл. 335 от ЗЕС, санкциониращ нарушението на издадените въз основа на закона актове (приложим и за юридическите лица съобразно препращането от чл. 336 от ЗЕС), т.е. отпаднала е наказуемостта за извършеното „деяние”. Поради наличието на основание за прилагането на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН санкционният акт е подлежал на отмяна като противоречащ на материалния закон.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, IX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 27.07.2012 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 4666/2011 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 106 състав.

Решението е окончателно.

